

Мавпа та крокодил

- оповідання зі Шрі-Ланки

Apen og krokodillen

- En fortelling fra Sri Lanka

OSLOMET

NAFO

Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring

Det var en gang, langt inne i en jungel på Sri Lanka.

I jungelen var det mange trær og mellom trærne rant det en bred elv.

Her bodde det en apeunge sammen med mammaen sin.

Han var søt, liten og brun med to svære ører og et stort hjerte.

Це сталося колись глибоко в джунглях на Шрі-Ланці. У джунглях було багато дерев, а між деревами протікала широка річка. Тут жило мавпеня зі своєю мамою. Воно було миле, маленьке і коричневе, з двома великими вухами і великим серцем.

Hver dag klatret apeungen oppover trestammene.
Han slang seg fra tre til tre, helt til han kom til elven.

Da sklei han ned trestammen og satte seg ved elvekanten, helt alene. Apeungen hadde ingen venner.

De andre dyrene ville ikke leke med ham.

De var mye eldre og løp raskere enn ham, så apeungen klarte ikke å ta dem igjen.

Кожного дня мавпеня залазило на стовбури дерев. Перекидалося з дерева на дерево, поки не прийшло до річки. Потім воно сповзало по стовбуру дерева й сідало біля річки, зовсім саме. Друзів у мавпеняти не було. Інші тваринки з ним не гралися. Вони були набагато старші і бігали швидше за нього, тому мавпеня не могло їх наздогнати.

Om kveldene dro han hjem til mammaen sin og la seg i fanget hennes. «Jeg har ingen venner å leke med,» pleide han å si. «Ikke vær lei deg barnet mitt.

Når du blir stor, kommer du til å få deg mange venner,» svarte mammaen. «Men jeg vil ha venner nå!» sa apeungen. «Jeg er din venn,» svarte mammaen. «Zzzz» ... og apeungen sovnet.

Вечорами воно йшло додому до матері й лягало до неї на коліна. «У мене немає друзів, з якими можна гратися», — говорило воно. — Не сумуй, дитино моя. Коли виростеш, у тебе буде багато друзів», — відповідала мама. — Але я тепер хочу друзів! Сказало мовпеня. «Я твій друг», — відповіла мама. «Zzzz" І мавпеня заснуло.

En dag da apeungen var ved elven, så han plutselig to svære runde øyne som stakk opp fra vannet.

Øynene svømte nærmere og nærmere.

Одного разу, коли мавпеня було біля річки, воно раптом побачило два великих круглих ока , що стирчали з води.Очі підпливали все ближче й ближче.

Plutselig var det et svært hode som stakk opp og sprutet masse vann på apeungen, slik at han ble klissvåt.

Det var et svært dyr med lang grønn snute, skarpe tenner og lang hale som kom opp av vannet.

Раптом з'явилася величезна голова, яка стирчала і бризкала на мавпеня багато води, так що воно стало липким і мокрим. Це була дуже тварина з довгою зеленою мордою, гострими зубами і довгим хвостом, вона вилізла з води.

«Hvem er du?» spurte apeungen mens han rista av seg vannet. «Eh ... jeg ... jeg er en krokodille,» svarte dyret. «Og jeg er en ape. Skal vi være venner? Bestevenner?» spurte apeungen. «Venner, eh hva er det?» spurte krokodillen.

«Det betyr at vi skal leke sammen og ta vare på hverandre,» forklarte apen.

«Ok da, vi kan være venner, eh... bestevenner,» svarte krokodillen.

"Хто ти?" — спитало мавпеня, стряхуючи воду.

«Е... я... я крокодил», — відповів звір.

'А я мавпа. Будемо друзями?

Найкращими друзями?» спитало мавпеня.

— Друзі, а що це таке? — запитав крокодил.

«Це означає, що ми повинні гратися разом і піклуватися один про одного», — пояснило мавпеня.

«Добре, ми можемо бути друзями, е-е-е... найкращими друзями», — відповів крокодил.

Og så lekte de sammen:

Virre-virre- vapp, min venn har
kommet

Virre-virre- vapp, hvor kom han fra
Virre-virre- vapp, han kom fra vannet
Virre-virre- vapp, det var da bra

А потім вони разом грали:

Вірре-вірре-вапп, мій друг прибув
Вірре-вірре-вапп, звідки він узявся
Вірре-вірре-вапп, він прийшов із
води Вірре-вірре-вапп, це було добре

Om kvelden tok de farvel og
lovte hverandre å møtes
dagen etter. Så løp apen
hjem til mammaen sin og
sa:

Увечері вони попрощалися і
пообіцяли один одному
зустрітися наступного дня.
Тоді мавпеня прибігло додому
до матері й сказало.

«Jeg har fått en venn». «Oi, så koselig», svarte mammaen glad.

«Han heter, han heter ... ko ... ko ...» «Kattepus?» spurte mammaen. «Nei,» svarte apeungen.

«Kanin?» spurte mammaen ivrig. «Nei, svarte apeungen. «Ku?» fortsatte mammaen. «Nei, han heter ko, ko, kokodille!», sa apeungen.

«KROKODILLE!» skrek apemammaen.

«Krokodiller er farlige! De spiser andre dyr. De spiser aper! Du får ikke lov til å leke med krokodillen.»

«У мене є друг».

«Ой, як мило», — радісно відповіла мама. "Як його звуть?"

«Його звати, його звати... ко... ко...»

— Кошеня? — запитала мати.

«Ні», — відповіло мавпеня.

— Кролик? — нетерпляче запитала мати.

«Ні», — відповіли мавпи.

"Корова?" — продовжувала мати.

«Ні, його звуть ко, ко, кокоділь!» — сказало мавпеня.

"КРОКОДИЛ!" — закричала мати-мавпа. «Крокодили небезпечні! Вони їдять інших тварин. Вони їдять мавп! Я забороняю тобі гратися з крокодилом».

Apeungen ble kjempe lei seg. Han hadde nettopp fått seg en venn.

Om kvelden, da han hadde lagt seg, klarte han ikke å sove. Plutselig kom han på en idé:

Мавпеня дуже засмутилося. У нього щойно з'явився друг. Вночі, лігши спати, воно не могло заснути. Раптом йому прийшла в голову ідея!

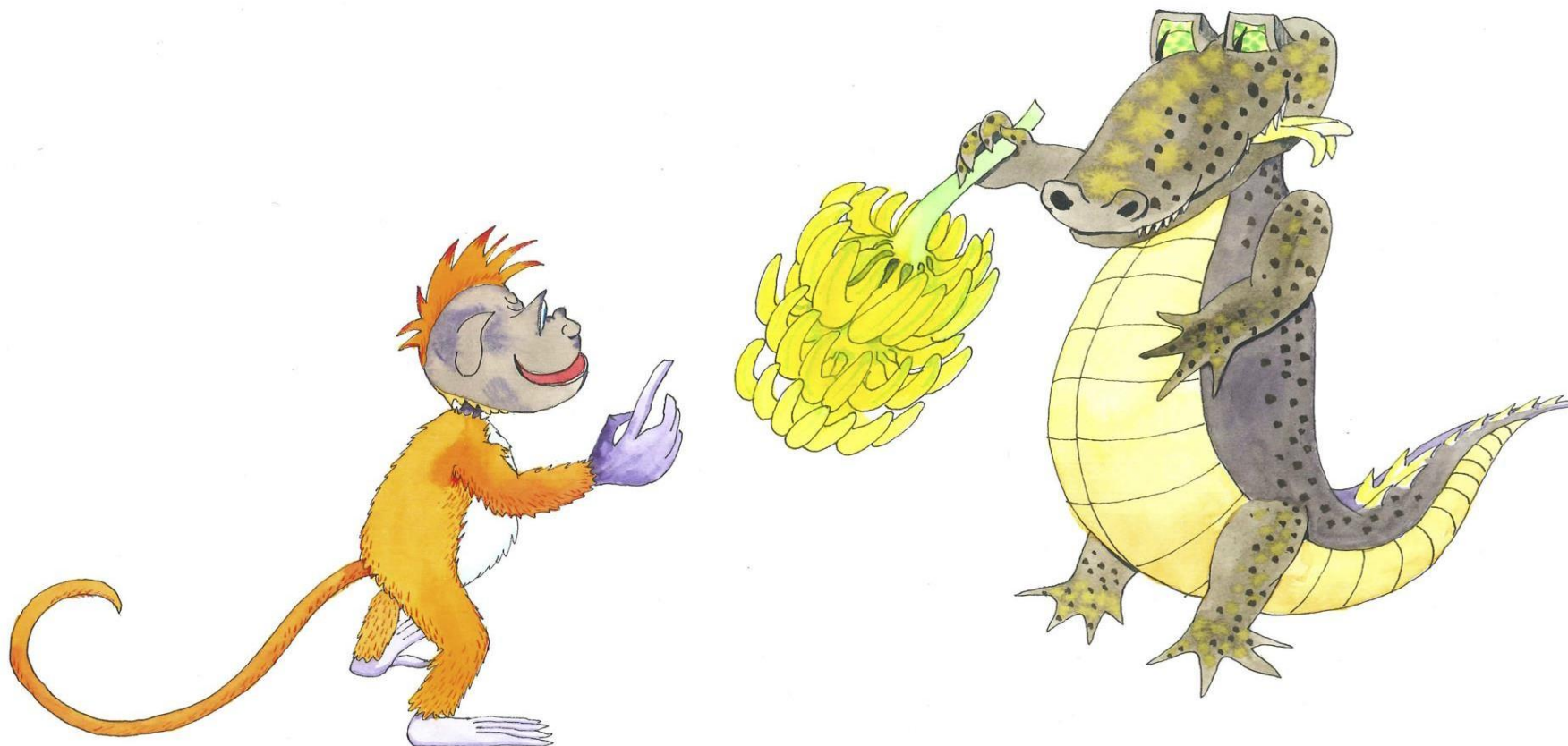

Dagen etter, plukka han bananer og tok med seg til krokodillen.

Наступного дня він зірвав банани, і взяв їх із собою до крокодила.

Apeungen ga bananene til krokodillen og sa: «Se, her har du litt frukt. Det smaker kjempegodt.» Krokodillen spiste litt av banan og sa «Eh ... ja, kjempegodt». «Jeg skal hente frukt til deg hver dag,» sa apeungen. «Men da må du love at du aldri mer spiser andre dyr.» «Eh ... ok da,» lovet krokodillen.

Мавпеня віддало банани крокодилу і сказало: «Дивись, ось у тебе фрукти». Вони чудово смакують». Крокодил з'їв трохи банана і сказав: «О, так, смачно». «Я буду приносити тобі фрукти щодня», — сказало мавпеня. «Але тоді ти повинен пообіцяти, що більше ніколи не будеш їсти інших тварин». «Е... добре, — пообіцяв крокодил.

Hver dag, kom apeungen med et fruktfat til krokodillen, med alle mulig frukter, deilige frukter: bananer, ananas, kiwi, klementiner, mango.

Så lekte de og hadde det kjempemoro sammen.

Når det ble kveld dro apen hjem til mammaen sin, mens krokodillen satte fruktfatet på ryggen, svømte hjem til kona og delte frukten med henne.

Кожного дня мавпеня приходило з тарілкою до крокодила, на ній були різні фрукти, смачні фрукти; банани, ананаси, ківі, клементини і манго. Потім вони разом грали та весело проводили час.

En dag sa krokodillekona: «Frukten smaker godt, men det er noe som mangler.

Et apehjerte! Det hadde vært så godt å spise et lite apehjerte til frukten,» sa krokodillekona og ba mannen sin om å invitere apeungen hjem til dem, så de kunne spise hjertet hans. «Eh ... Men han er min venn,» sa krokodillemannen.

«En venn? Hva er det? Har aldri hørt om det,» svarte krokodillekona. «Har du glemt at vi krokodiller spiser dyr?» Hun ba mannen skynde seg, for hun var kjempesulten.

Коли настав вечір, мавпеня пішло додому до матері, а крокодил поклав собі на спину тарілку з фруктами, поплив додому до дружини і поділився з нею фруктами. Одного разу дружина-крокодил сказала: «Плід смачний, але чогось не вистачає. Серце мавпи! Було б так добре з'їсти маленьке мавпяче сердечко із фруктом, — сказала дружина крокодила, попросивши чоловіка запросити мавпяня додому, щоб вони з'їли його серце. «Ех... Але він мій друг», — сказав крокодил. "Друг? Що це? Ніколи про це не чула», – відповіла дружина крокодила. — Ти не забув, що ми, крокодили, їмо тварин? Вона попросила чоловіка поквипитися, адже вона була дуже голодна.

Krokodillen svømte til apen og inviterte ham hjem til middag.

Apen ble kjempeglad, men så kom han på en ting:

«Jeg kan jo ikke svømme», sa apeungen. «Hvordan skal jeg bli med deg hjem?»

Крокодил підплив до мавпеняти і запросив його додому на обід. Мавпеня дуже зраділо, але потім дещо спало йому на думку:

«Я не вмію плавати», —
сказало мавпеня. — Як я
дістанусь до твого дому?»

«Eh ... Du kan sette deg på ryggen min,» sa krokodillen.

Det syntes apen var en god ide. Så han hoppa opp på ryggen til krokodillen, og sammen dro de hjem til krokodillekona.

«Ех... Ти можеш сісти мені на спину», — сказав крокодил. Мавпеня подумало, що це гарна ідея. Так він скочив на спину крокодила, і вони разом попливли додому до дружини крокодила.

Da de nærmet seg huset til krokodillen, stod krokodillekona ved elvekanten, hun hadde på seg et kjøkkenforkle og holdt en stor gaffel i hånda, klar for å spise opp apeungen.

«Eh ... Du skjønner, kona mi hadde lyst på et apehjerte. Så jeg tok deg med hit slik at hun kunne spise deg opp,» sa krokodillen.

Коли вони дісталися до будинку крокодила, дружина крокодила стояла біля річки, на ній був кухонний фартух і вона тримала в руці велику виделку, готову з'їсти мавпеня.

«Е... Знаєш, моя дружина хотіла мавпяче серце. Тому я привів тебе сюди, щоб вона могла з'їсти тебе, — сказав крокодил.

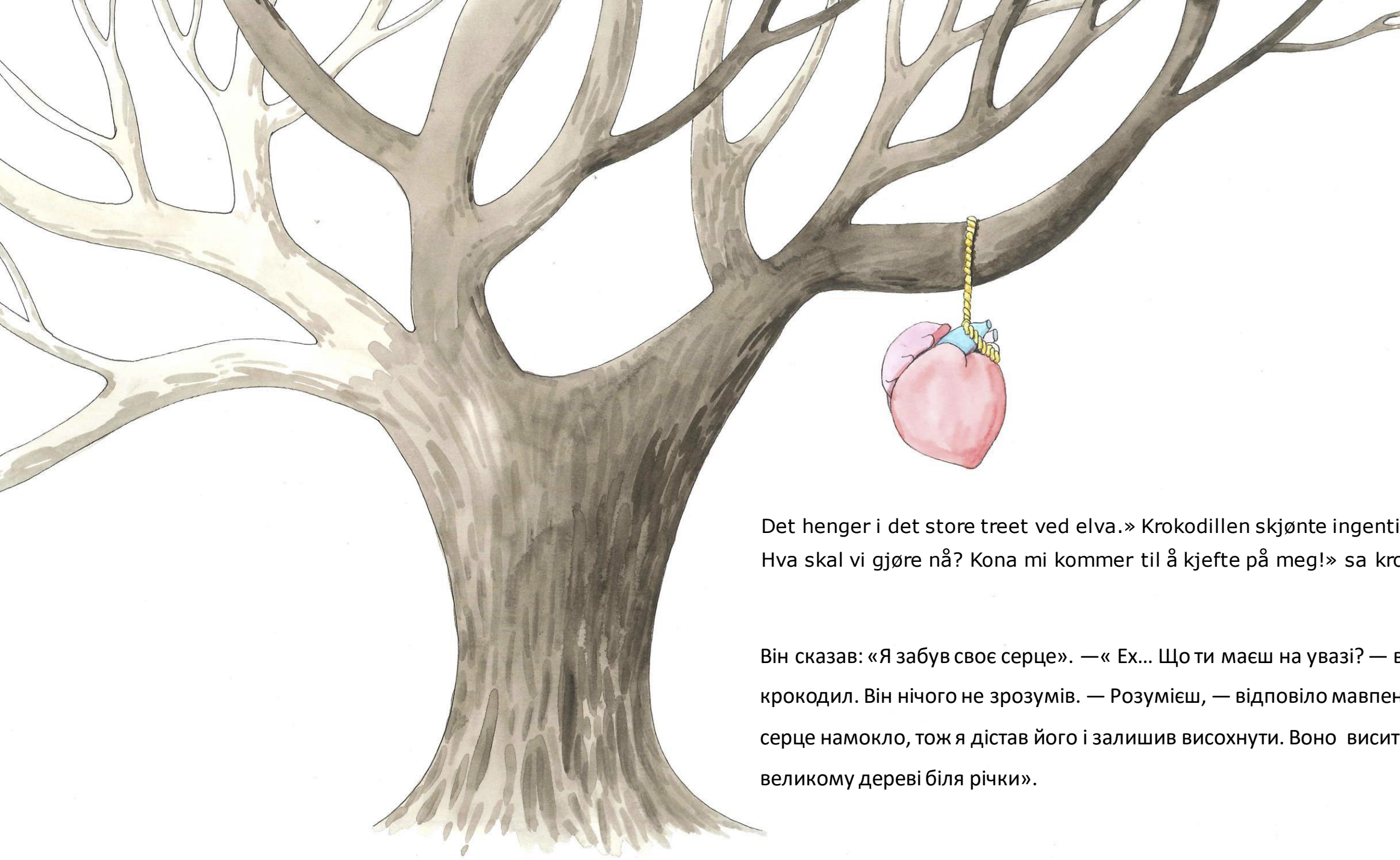

«Jeg har glemt igjen
hjertet mitt,» sa apen.

«Eh ... Hva mener du?»

«Du skjønner ...» svarte
apen. «Hjertet mitt
hadde blitt vått, så jeg
tok det ut og la det til
tørk.

"Стук-стук!" Серце мавпи
почало сильно битися, і він
затремтів від страху. Він не
вмів плавати, що йому
робити? Раптом ідея спала
йому на думку!

Det henger i det store treet ved elva.» Krokodillen skjønte ingenting «Eh ... Hva skal vi gjøre nå? Kona mi kommer til å kjeft på meg!» sa krokodillen

Він сказав: «Я забув своє серце». — « Ех... Що ти маєш на увазі? — відповів крокодил. Він нічого не зрозумів. — Розумієш, — відповіло мавпеня. «Моє серце намокло, тож я дістав його і залишив висохнути. Воно висить на великому дереві біля річки».

«Vi må svømme tilbake og hente hjerte mitt,»

svarte apeungen.

«God ide,» sa krokodillen og svømte tilbake med apeungen på ryggen.

«Ех... Що ми тепер будемо робити? Моя дружина буде на мене кричати!» Сказав крокодил.

«Треба пливти назад і дістати моє серце», — відповіло мавпеня.

— Гарна ідея, — сказав крокодил, пливучи назад із мавпеням на спині.

Da de kom fram til det store treet, sa krokodillen til apen om at han måtte skynde seg.

Apeungen hoppet ned fra krokodillens rygg og klatret raskt opp i treet.

Dermed kunne ikke krokodillen få tak i ham lenger.

«Du er ikke min venn lenger,» sa apeungen og sprang hjem.

Коли вони підійшли до великого дерева, крокодил сказав мавпеняткові, що треба поспішати. Мавпеня зіскочило зі спина крокодила й швидко піднялося на дерево. Таким чином, крокодил вже не міг його дістати. «Ти мені більше не друг», — сказало мавпеня і побігло додому.

Han hoppet rett opp i fanget til mammaen sin og lovte at han, fra da av, skulle høre på mammaen sin og aldri mer bli venn med en krokodille.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Воно стрибнуло прямо до мами на коліна і пообіцяло, що відтепер буде слухатись маму і більше ніколи не дружити з крокодилом.

От і казочці кінець, а хто слухав молодець.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no